

Falernum

FEUILLETON - LVI. évfolyam, 31. szám, 2012. augusztus 3.

Élet és bor: egy és ugyanaz.

Petronius

Bacchus egyszer a Massicus hegység lábánál barangolva találkozott egy Falernus nevű parasztemberrel, aki meghívta őt a házába és megvendégelte avval a kevéssel, amit a kamrájában talált. Hálából az isten borrá változtatta a tejet, Falernus pedig mind megitta, és ájultan hortyogott másnapig. Mire felébredt, az egész hegyet szőlőtőkék borították, a későbbiekben pedig ezen a környéken alakult ki az antik világ leghíresebb borvidéke, amely az *ager Falernus* nevet kapta; az innen származó *vinum Falernum* dicsőítése az ókori költőknek és borsznoboknak évszázadokra szóló munkát adott. Sőt nemcsak az ókoriaknak: „*Falernumi borát a lemondásnak, / mely alvadt mézzel ömlik te feléd, / ott adatik nyugodt kortyokba nyelned / s a drága mérget, melytől szent a lét*”.